

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exhortatio Ad Reditvm In Catholicam Ecclesiam, Ovicvlis
Christi, Gevsiaca Tempestate Per Hollandiam Et Vicinvm
Belgivm Misere Dispersis**

Lindt, Willem van der

Coloniae, 1577

VD16 L 1932

19. Cauſa exponitur, cur tam multi hodie inueniantur dubitantij,
clamantes, Nescimus quid nobis sit credendum: quod fidei lumen
tenebrae malorum operum obscurant, & paulatim exstinguunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31553

veritatis non receperunt, siue quod non dilexerunt salutarem ^{tem verita} Christi veritatem. Si enim eam amarent, pluris eam facerent, & ^{tis non ha} pro ea cognoscenda & conseruanda diligentius laborarent, ^{bent, nec} nec eam tam temere, nullisque argumentis vel in speciem plau- ^{magni sa} sibilibus, nedū nullis miraculis sibi eripi paterentur. Si enim do- ^{tis faciunt} num fidei Apostolicæ multo maximum eo habuissent in pre- ^{cœlestè fi} tio, quod meretur: frequentiores de hoc sibi collato agerent ^{deidonum.} Deo Patri gratias, aut ardenteres pro eo retinendo & obtinē-
do & augendo funderent Christo Domino preces.

Caput XIX.

Causa exponitur, cur tam multi hodie inueniantur dubitantij, clamant-
tes, Nescimus quid nobis sit credendum: quod fidei lumen
tenebra malorum operum obscurant, &
paulatim extinguant.

Einde, quia non satis magnam in Deo habue- ^{Vnde tam} runt fiduciam, qui promisit se suam Ecclesiam ^{multi ho} Catholicam, per Christum toto orbe fun- ^{die dubitan} datam, nunquam deserturum: ideo veritas ^{tij, clamitā} Euangelij eis facta est obscura & ambigua, ^{tes, Nesci-} & veluti quodam ignorantiae umbraculo te- ^{& musquid} cta: quæ mentem ipsorum non prorsus illustrat, neque con- ^{nobis est cre} firmat, neque persuasam tenet. Nam qui confidunt in Domi- ^{dendum.} no, vti docet Sapiens, intelligent veritatē; & qui fideles sunt in dilectione, acquiescent illi. Veritas enim Euangelica, quando pijs bonæ vitæ operibus non excolitur, languescit & paulatim oicio marcescit, ac segnitie pigra sterilescit, atq; tandem obscurascens tota euanebit. Haud aliter atq; ignis nisi fomento lig-
norū foueatur assidue, in se consumitur, suumq; in aera euani- ^{Fidei lux} dus euolat. Rursus quemadmodum lux in carcere, nisi foueatur ^{vt malorū} iugi lucernæ putida aruina, aut oleo splendido, in tenebras eu- ^{tenebris ex} nescit: ita fides Christi, nisi bonis Christianæ charitatis, oratio flinguatur
num, cleemosynarum, & cœlestium meditationum desiderio, & pereat,
G pijsq;;

pijsque exercitijs subinde soueatur, obscurascit, interit, extinguitur, emoritur: potissimum, cum mala opera non cauentur, quæ vere à Christo dictæ sunt tenebræ, quod mentem sublustrī euangelicæ fidei luce partim illuminatam iterum obscurant, & horrendas errorum, hærescon & idololatriæ offundūt tenebras, ita vt peccata iam non reputentur peccata. Proinde vt Christus monet, qui faciendis diuinæ legis operibus seriam dant operam, illi demum veram esse Christi doctrinam intelligunt. Sic enim ait Pharizeis, Qui fecerit veritatem, intelliget quod mea doctrina est ex Deo. Hanc viam intelligendæ diuinæ veritatis David tenebat, cum sibi gratulatur, Custodiuit anima mea testimonia tua: ideo dilexit ea vehementer! custodia enim legum Dei, est dilectio.

Caput XX.

Epilogus huius exhortationis, quæ necessarium colligit & impredit omnibus a fide Christi Euangelica seductis, ad Catholicam Christi Ecclesiam redditum.

Epilogus. **H**anc Christi monitionē (quæ impenetrabilis est cōtra graffantes Diaboli hæreses, & crastos impietatis Sathanicæ errores clypeus, ac vera pedibus piorum inueniendæ Christi veritatis lucerna) qui se qui serio sibi persuasum habet: is certissimam ingreditur viam, qua non modo vniuersa effugiat errorum paſsim regnantium contagia, sed in æternam etiam perueniat regni cœlestis vitam. Huc enim illa Diui Petri facit exhortatio, qua nos monet, vt per bona opera certam nostram faciamus vocationem regni cœlestis & electionem. Siquidem regnum illud beatum nobis haec est conditione à Deo Patre promissum, si ad exemplum sanctorum omnium, pijs bonorum operum insistentes vestigijs, illud Christi mandatum præstare sat agamus, Si vis ad vitam ingredi, serua mādata. Hæc vna est via,

quæ